

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6SŽ/28/2011
Identifikačné číslo spisu:	9011010188
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9011010188.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci navrhovateľa: MAC TV s.r.o., so sídlom Brečtanová 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, v zastúpení Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., Drotárska cesta 102, Bratislava, proti odporcovi: Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu č. RP/82/2011 zo dňa 4.7.2011, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu č. RP/82/2011 zo dňa 4. júla 2011 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť súdny poplatok v sume 66 € na bankový účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vedený v Štátnej pokladnici pre zasielanie súdnych poplatkov a pokút: X., číslo: XXXXXXXXXXX/XXXX, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Odporca rozhodnutím č. RP/82/2011 zo dňa 4.7.2011, vydaným v správnom konaní č. 242-PLO/O-2085/2011 postupom podľa ust. § 71 zák. č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“, alebo „zákon o vysielaní a retransmisii“) rozhodol, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. i) zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že dňa 8.1.2011 o cca 20:45 hod. odvysielal v rámci televíznej programovej služby JOJ program ČISTIČ, ktorý o cca 22:22 hod. prerušil programom PROMI NOVINY - Ples v Opere, čím došlo k porušeniu povinnosti zabezpečiť, aby sa program vo vysielaní televíznej programovej služby neprerušoval, ak zákon č. 308/2000 Z. z. neustanovuje inak, za čo mu uložil podľa ust. § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 308/2000 Z. z. sankciu - pokutu, určenú podľa ust. § 67 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. vo výške 2.000 €. Súčasne vyslovil, že podľa § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. „Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila“,

a že v zmysle § 67 ods. 16 zákona je pokuta splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a je potrebné ju uhradiť na účet uvedený v rozhodnutí.

Proti uvedenému rozhodnutiu odporcu v zákonnej lehote podal opravný prostriedok navrhovateľ. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie vychádza podľa jeho názoru z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov. Navrhovateľ poukázom na ust. § 16 ods. 3 písm. i) citovaného zákona a ust. § 35 ods. 6 zákona skonštatoval, že jestvujú tri možnosti, kedy môže vysielateľ prerušiť program, a to vysielaním reklamy, telenákupu a mimoriadneho spravodajstva. Komunikát, ktorým prerušil vysielanie programu ČISTIČ v čase od 22:22 hod. do 22:31 hod. bol podľa jeho názoru spravodajstvom, a preto vysielanie tohto komunikátu považuje za súladné so zákonom. Okrem iného bol program označený nápisom „PROMI NOVINY“, a vedľa tohto nápisu bol ďalší nápis „SPRAVODAJSTVO“ a pod ním logo televízie a nápis „TV JOJ“ vyrobený redakciou spravodajstva a bol riadne označený a to aj na konci príspevku nápisom „PRE TV JOJ VYROBILA SLOVENSKÁ PRODUKČNÁ, a.s. © 2011.“ Navrhovateľ sa stotožnil s definíciou mimoriadneho spravodajstva z pohľadu gramatického výkladu zo synonymického slovníka slovenčiny odporcom, avšak nesúhlasil s následným prispôbením si výkladu tohto pojmu pridaním ďalších kritérií ako spravodajstvo o neplánovaných udalostiach, so zvýšenou spravodajskou hodnotou, obmedzeného časového trvania a strata hodnoty informácie uplynutím času a verejný záujem na odvysielaní ako rozhodujúce kritérium pre posúdenie potreby odvyselať uvedené spravodajské informácie. Záver odporcu na základe tejto definície, ku ktorému dospel, považuje navrhovateľ za účelovo prispôbený cieľu, nedostatočne odôvodnený, nezrozumiteľný a preto nepreskúmateľný a nezákonný. Podľa nižšie uvedených dôvodov pod písm. a) až f) navrhovateľ konštatoval, že odvysielaný komunikát spĺňal základné kritériá gramatického výkladu definície a spĺňal predpoklady pre jeho označenie ako mimoriadne spravodajstvo.

a) Odvysielaný komunikát nie je obvykle vysielaný v takom čase a forme, v ktorom bol odvysielaný, čiže naplnia vyššie uvedenú gramatickú definíciu mimoriadneho spravodajstva. V predmetnom prípade sa jednalo o jednorazovú záležitosť vysielania spravodajského obsahu v iregulárnom čase, navyše počas iného programu, pričom je dôležité podotknúť, že základom zaraďovania obvyklého každodenného spravodajstva do vysielacej štruktúry je práve dôraz na jeho pravidelnosť, naučenie diváka na časový stereotyp.

b) Zvýšená spravodajská hodnota je spôsobená v predmetnom prípade jedinečnosťou udalosti, ktorá bola predmetom spravodajstva. Ples v opere sa koná v Slovenskej republike výnimočne, len raz za rok a je jednou z najvýznamnejších spoločenských udalostí v Bratislave a Slovenskej republike.

c) Vzhľadom na spôsob, akým bol spravodajský príspevok pre diváka vyhotovený (priamy prenos), nebolo možné realizovať spravodajstvo rovnakou, autentickou a hodnotnou formou v inom časovom okamihu. Vysielateľ zvolil formu priameho prenosu, prinášajúcu zvýšenú autenticitu spravodajskej informácie pre diváka.

d) Vzhľadom na vyššie uvedenú špecifickú formu mimoriadneho spravodajstva (priamy prenos) nebolo možné realizovať zámer vysielateľa, poskytnúť autentické spravodajstvo v inom čase, nakoľko časové trvanie samotnej udalosti a tiež možnosť komunikácie s jej účastníkmi bolo limitované okolnosťami (trvanie a program plesu). Následne by uvedená spravodajská informácia stratila na hodnote a nemala by práve moment autenticity a výnimočnosti.

e) Verejný záujem na odvysielaní uvedeného spravodajského obsahu je spojený so zvýšenou spravodajskou hodnotou odvysielaných informácií. Vzhľadom na jedinečnosť podujatia je poukázanie na prítomnosť verejného záujmu na odvysielaní predmetného mimoriadneho spravodajstva z tejto výnimočnej udalosti opodstatnené.

f) Pokiaľ ide o kritérium o nepredvídateľnosti, toto kritérium bolo svojím spôsobom v odvysielanej informácii prítomné, nakoľko vysielateľ nevedel a ani nemohol vedieť, s akými osobnosťami verejného života bude môcť počas priameho prenosu komunikovať. Nestotožnil sa však s nutnosťou kritéria nepredvídateľnosti udalosti, nakoľko by neobstáli ani prípadné informácie o živelných pohromách, kde sa podobne ako v prípade predmetného obsahu dá predvídať, že k určitým skutočnostiam v určitom časovom priestore dôjde, avšak presné detailné vymedzenie momentu udalosti nie je možné.

Navrhovateľ namietal, že z výroku ani v spojení s odôvodnením rozhodnutia nie je zrejmé ako odporca použil gramatický výklad pojmu mimoriadne a vlastné kritériá, ku ktorým dospel na základe analýzy pojmu mimoriadne spravodajstvo pri ich aplikácii na odvysielaný komunikát. Poukazom na ust. § 64 ods. 1 písm. d), § 64 ods. 2, § 67 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z. z., keď dôjde k porušeniu povinnosti napriek písomnému upozorneniu, upriamil navrhovateľ pozornosť na skutočnosť, že voči sankcii uloženej rozhodnutím č. RL/24/2010 zo dňa 13.4.2010 podal účastník žalobu na krajský súd, ktorý do dnešného dňa právoplatne nerozhodol a pokiaľ dôjde k zrušeniu predmetného rozhodnutia, odôvodnenie o výške uloženej pokuty stratí svoje opodstatnenie a bude dôvodom nezákonnosti napadnutého rozhodnutia.

K podanému odvolaniu sa vyjadril odporca, ktorý navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Dôrazne odmietol tvrdenie navrhovateľa, že výklad pojmu mimoriadne spravodajstvo bol „účelovo prispôbený cieľu“ a práve pri výklade tohto neurčitého pojmu vychádzal z gramatického výkladu slova „mimoriadne“ a tiež účelu ust. § 16 ods. 3 písm. i) zák. č. 308/2000 Z. z., ktorým je ochrana diváka (ale aj ochrana autorských práv autorov programov) pred nadmerným a neodôvodneným prerušovaním programov. Trval na tom, že všetky kritériá, ktoré sú vymedzené ako potrebné na naplnenie pojmu mimoriadne spravodajstvo a s ktorými navrhovateľ nesúhlasil, vychádzajú z gramatického výkladu slova mimoriadne a z účelu predmetného ustanovenia. Konkrétne sa jedná o tieto kritériá: spravodajstvo o neplánovaných udalostiach, zvýšená spravodajská hodnota informácií, verejný záujem na ich odvysielaní a strata hodnoty informácie uplynutím času. Prvé kritérium vychádza z citovanej gramatickej definície slova mimoriadne (nepravidelne, neplánovane, alebo netradične), z čoho plynie, že čas a miesto konania udalostí, ktorý je dopredu známy nie je možné považovať za mimoriadne. Druhé kritérium taktiež vychádza z gramatickej definície, kedy ide o nie zvyčajnú, ale obvyčajne podstatne zvýšenú mieru, atď. S ohľadom na definíciu musí mimoriadne spravodajstvo obsahovať také spravodajské informácie, ktoré majú oproti bežným spravodajským informáciám zvýšenú spravodajskú hodnotu a teda ich odvysielanie je vo verejnom záujme, pretože bez tejto požiadavky by odvysielanie akejkoľvek spravodajskej informácie mohlo byť považované za mimoriadne spravodajstvo, hoci nie každá spravodajská informácia je mimoriadna. Ust. § 16 ods. 3 písm. i) zák. č. 308/2000 Z. z. je formulované ako výnimka z povinnosti neprerušovať programy, preto ho je možné prerušiť iba výnimočne spravodajstvom, ktoré vysielateľ považuje za mimoriadne s tým, že musí byť odôvodnené tým, že neskoršie odvysielanie predmetných správ by výrazne znížilo ich spravodajskú hodnotu, ak by totiž neskoršie odvysielanie neznížilo spravodajskú hodnotu vysielaných správ, nie je dôvod takéto správy zaraďovať do vysielania, ale postačí ich odvysielanie v bežnom vysielanom spravodajskom programe (napr. večerných správach). Okrem iného výnimočné prerušenie programu môže byť realizované len v nevyhnutnej miere t.j. v nevyhnutnom časovom trvaní. Odporca trval na tom, že všetky kritériá, ktorými v napadnutom rozhodnutí vymedzil pojem mimoriadne spravodajstvo, vychádzajú z účelu predmetného ustanovenia, rešpektujú gramatický výklad, neodporujú zásadám logického myslenia a žiadnym spôsobom nevybočujú z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. V nadväznosti na dôvody, pre ktoré navrhovateľ považoval, že sú splnené kritériá pre odvysielanie komunikátu označeného ako mimoriadne spravodajstvo, odporca ku konkrétnym bodom označených pod písm. a) až f) uviedol nasledovné.

K bodu a) argumentáciu navrhovateľa považoval za neopodstatnenú, nakoľko pri posudzovaní „mimoriadnosti“ sú relevantné vyššie uvedené objektívne kritériá a nie subjektívna skutočnosť, kedy a ako sa navrhovateľ rozhodol predmetný komunikát odvyselať.

K bodu b) až e) nesúhlasil s názorom navrhovateľa, že informovanie o plese má zvýšenú spravodajskú hodnotu a označenia typu „zábava je tu už v plnom prúde“, osobné dojmy hostí plesu a ich zážitky z hudobných vystúpení, možno považovať za informácie vo verejnom záujme a so zvýšenou spravodajskou hodnotou, čo je jednoznačne za hranicou rozumného, ktoré možno označiť za bulvárne a nie za informácie so zvýšenou spravodajskou hodnotou. Taktiež ich neskoršie odvysielanie by podľa názoru odporcu neubralo na ich hodnote. Navyše zdôraznil, že účastník konania vedel o čase konania predmetného podujatia s dostatočným časovým predstihom, preto ak chcel z neho realizovať priamy prenos, mohol tomu dopredu prispôsobiť svoje vysielanie tak, aby nemusel prerušovať vysielanie programu „Čistič“ a rušiť diváka nadmerným prerušovaním.

K bodu f) podľa názoru odporcu kritérium nepredvídateľnosti splnené v žiadnom prípade nebolo, nakoľko pri tomto kritériu ide o nepredvídateľnosť konania udalosti, nie nepredvídateľnosť toho, s akými

osobnosťami bude moderátor komunikovať. Navyše toto kritérium vyplýva priamo z gramatického výkladu pojmu „mimoriadne“ a tiež z faktu, že ak chce vysielateľ informovať o udalostiach, ktorých konanie je známe v dostatočnom predstihu, nemusí „výnimočne“ prerušovať program mimoriadnym spravodajstvom o tejto udalosti, ale môže času konania predmetnej udalosti v predstihu prispôbiť svoje vysielanie.

Odporca uviedol, že posúdenie otázky, či predmetné informácie boli natoľko dôležité, že ich je možné označiť za mimoriadne spravodajstvo, nebolo možné bez správnej úvahy, ktorá podľa jeho názoru nevybočuje z hľadísk stanovených zákonom a je v súlade s účelom predmetného ustanovenia ako aj so zásadami logického myslenia. V súvislosti s námietkou ohľadne ust. § 64 ods. 2 citovaného zákona tým, že predtým ako rada uloží za porušenie predmetnej povinnosti pokutu, musí regulovanému subjektu najprv uložiť iný typ sankcie - upozornenie pre porušenie zákona, konštatoval, že uvedený predpoklad splnený bol, pretože rozhodnutie RL/24/2010, ktorým bola navrhovateľovi uložená sankcia - upozornenie pre porušenie zákona tej istej povinnosti (ust. § 38 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z. z.) nadobudlo právoplatnosť dňa 13.5.2010. Skutočnosť, že navrhovateľ podal proti tomuto rozhodnutiu žalobu na krajský súd nemení nič na fakte, že zákonné predpoklady pre uloženie pokuty sú splnené. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené považoval odporca napadnuté rozhodnutie za riadne odôvodnené, vydané na základe správnych skutkových a právnych záverov, výšku pokuty považoval tiež za plne odôvodnenú, v predmetnom správnom konaní sa riadne vysporiadal s argumentmi navrhovateľa, napadnuté rozhodnutie nevykazuje žiadne vady, ktoré by mohli mať vplyv na jeho zákonnosť a rovnako ani postup odporcu v predmetnom konaní nevykazuje žiadne vady, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady na základe podaného opravného prostriedku, preskúmal napadnuté rozhodnutie a jemu predchádzajúce správne konanie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s §§ 250l a nasl. v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu č. 242-PLO/O-2085/2011, ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov konania a po vypočutí zástupcu odporcu na pojednávaní súdu dňa 26.9.2012 - na ktoré sa zástupca navrhovateľa nedostavil, pričom doručenie predvolania mal riadne vykázané a svoju neprítomnosť neospravedlnil - dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je dôvodný.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup odporcu - správneho orgánu, ktorým rozhodnutím bola navrhovateľovi uložená sankcia podľa § 64 ods. 1 písm. d) zákona o vysielaní a retransmisii za porušenie povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. i) zákona o vysielaní a retransmisii.

Podľa ust. § 4 ods. 1 až 4 zák. č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii v znení zákona ku dňu 31.8.2011, poslaním rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie.

Rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Rada je právnická osoba so sídlom v Bratislave. Pri výkone štátnej správy v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie má postavenie orgánu štátnej správy s celoštátnou pôsobnosťou v rozsahu vymedzenom týmto zákonom a osobitnými predpismi. 7)

Činnosť rady vyplývajúcu z jej poslania (odseky 1 a 2) a z jej pôsobnosti (§ 5) vykonávajú členovia rady a úlohy spojené s činnosťou rady plnia zamestnanci Kancelárie Rady pre vysielanie a retransmisiiu (ďalej len "kancelária").

Podľa ust. § 5 ods. 1 písm. g), h) zák. č. 308/2000 Z. z. do pôsobnosti rady v oblasti výkonu štátnej

správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov, 7) ukladať sankcie vysielateľom, prevádzkovateľom retransmisie a poskytovateľom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, ako aj tým, ktorí vysielajú alebo prevádzkujú retransmisiu bez oprávnenia.

Podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z. z., vysielateľ vysiela programy slobodne a nezávisle. Do ich obsahu možno zasahovať iba na základe zákona a v jeho medziach.

Podľa ust. § 16 ods. 3 písm. i) zák. č. 308/2000 Z. z. vysielateľ je povinný zabezpečiť, aby sa program vo vysielaní televíznej programovej služby neprerušoval, ak tento zákon neustanovuje inak; program možno prerušovať vysielať mimoriadneho spravodajstva.

Podľa ust. § 64 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) zák. č. 308/2000 Z. z., za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi 7) rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielať alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa ust. § 67 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z. z., rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 1.659 € do 99.581 €, ak porušil podmienky na vysielať významných podujatí (§ 31) alebo porušil povinnosť neprerušovať program iným vysielať [§ 16 ods. 3 písm. i)].

Podľa § 3 ods. 1, 2, 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1, 3 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Z obsahu administratívneho spisu mal súd za preukázané, že:

- odporca oznámil navrhovateľovi začatie správneho konania č. 242-PLO/O-2085/2011 vo veci možného porušenia § 16 ods. 3 písm. i) zák. č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s tým, že dňa 8.1.2011 o cca 20:45 hod. odvysielal v rámci televíznej programovej služby JOJ program ČISTIČ, ktorý o cca 22:22 hod. prerušil programom PROMI NOVINY - Ples v Opere, čím mohlo dôjsť k porušeniu ust. § 16 ods.

3 písm. i) zák. č. 308/2000 Z. z.,

- odporca vydal dňa 4.7.2011 rozhodnutie č. RP/82/2011, na základe ktorého rozhodol, že navrhovateľ dňa 8.1.2011 o cca 20:45 hod. odvysielal v rámci televíznej programovej služby JOJ program ČISTIČ, ktorý o cca 22:22 hod. prerušil programom PROMI NOVINY - Ples v Opere, čím došlo k porušeniu povinnosti zabezpečiť, aby sa program vo vysielaní televíznej programovej služby neprerušoval, ak zákon č. 308/2000 Z. z. neustanovuje inak, za čo mu uložil podľa ust. § 64 ods. 1 písm. d) zák. č. 308/2000 Z. z. sankciu - pokutu, určenú podľa ust. § 67 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z. z. vo výške 2.000 €,

- voči uvedenému rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, ktoré je predmetom konania podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po dôkladnom oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu ako i odvolaním napadnutého rozhodnutia odporcu, dospel k záveru o neodôvodnenosti podaného odvolania navrhovateľa, pretože napadnuté rozhodnutie odporcu je vecne správne.

Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou navrhovateľa ohľadne nesprávneho právneho posúdenia daného skutkového stavu, ktorý bol podľa jeho názoru v dostatočnej miere správne zistený a na ktorý správny orgán aplikoval správne ustanovenie vzťahujúceho sa právneho predpisu. Prepis/popis skutkového stavu je obsahom samotného rozhodnutia ako aj súčasťou administratívneho spisu, priložený na CD nosiči. Zistený skutkový stav nenamietal ani samotný navrhovateľ, sporným však ostal výklad ust. § 16 ods. 3 písm. i) zákona o vysielaní a retransmisii, ktorý správny orgán aplikoval na preukázateľne zistený skutkový stav a charakter vysielaného komunikátu. Navrhovateľ považuje odvysielaný komunikát za spravodajstvo, preto zastáva názor, že jeho odvysielanie bolo súladné so zákonom, zároveň síce čiastočne súhlasí s výkladom mimoriadneho spravodajstva z pohľadu jeho gramatického výkladu zo synonymického slovníka slovenčiny odporcom, avšak s ďalšími kritériami, ktorými odporca doplnil výklad citovaného pojmu sa nestotožňuje, považuje ich za účelovo prispôbené cieľu a nedostatočne odôvodnené. S týmto názorom nesúhlasí odporca a ani podľa názoru odvolacieho súdu nie je uvedená argumentácia navrhovateľa opodstatnená. Z obsahu odvolaním napadnutého rozhodnutia vyplýva jednak tá skutočnosť, že odporca sa dôsledne vysporiadal so všetkými aspektmi vysielaného komunikátu vo vzťahu k zneniu ust. § 35 ods. 6 citovaného zákona, z pohľadu, či sa nejedná o reklamu alebo telenákup. Keďže odporca dospel k záveru, že vysielaný komunikát PROMI NOVINY - Ples v Opere tvoril svojím obsahom jeden uzavretý celok a tým naplnil definíciu programu podľa ust. § 3 písm. i) citovaného zákona, sa vylúčilo, že by šlo o reklamu alebo telenákup, keďže tieto sú doplnkovými vysielaniami, odporca zameral svoju pozornosť na výklad pojmu mimoriadne spravodajstvo, keďže ním možno prerušiť vysielanie na základe zákona. Absencia zákonnej definície „mimoriadneho spravodajstva“ dáva priestor na výklad orgánov aplikácie práva, kedy správny orgán tento pojem vyloží z pohľadu ústavne chránených základných zásad právneho štátu, účelu zákona, prípadne konkrétnej aplikovanej normy ako i s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu. Pri výklade tohto pojmu správny orgán nevybočil z medzi významu pripísanému synonymickým slovníkom danému slovu „mimoriadny“ a použitie ďalších kritérií pre lepšiu interpretáciu pojmu „mimoriadne spravodajstvo“ možno považovať za logický záver s ohľadom na skutkový stav ako i účel a predmet zákona o vysielaní a retransmisii, ktorého záverom je, že odvysielaný komunikát nespĺňa kritériá mimoriadneho spravodajstva, čo aj vo svojom rozhodnutí odporca podľa názoru odvolacieho súdu primerane a náležite odôvodnil. Tým, že odvolaním napadnuté rozhodnutie v odôvodnení objasňuje vzťah medzi skutkovými zisteniami a právnym posúdením, s ktorým navrhovateľ síce nesúhlasí, nemožno z tohto pohľadu odvolaním napadnuté rozhodnutie považovať za nedostatočne odôvodnené. Z rozhodnutia nie je zrejmé ani žiadna logická, či iná zrejma nesprávnosť, ktorá by robila rozhodnutie nepreskúmateľným pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

Odvolací súd sa ďalej nestotožnil ani s názorom navrhovateľa ohľadne straty opodstatnenia odôvodnenia o výške uloženej sankcie v odvolaním napadnutom rozhodnutí, pretože v prípade vyhovenia žalobe podanej proti rozhodnutiu o uložení sankcie - upozornenie pre porušenie zákona č. RL/24/2010 zo dňa 13.4.2010, ktorého uloženie bolo predpokladom pre postup podľa ust. § 64 ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii sa nič nezmení na skutočnosti, že v čase uloženia sankcie pre opätovné porušenie zákona

navrhovateľom skutkom, ktorý je vymedzený vo výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia bola podmienka uvedená v ust. § 64 ods. 2 citovaného zákona, podľa ktorého pokutu rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu rady opakovane porušila povinnosť, splnená. V tejto súvislosti upriamuje odvolací súd pozornosť na ust. § 250l ods. 1 v spojení s ust. § 250i ods. 1 O.s.p., podľa ktorého je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Keďže v čase jeho vydania bola navrhovateľom opakovane porušená uvedená povinnosť, nemôže súd v rámci prieskumu predmetnej veci brať na uvedenú námietku ohľad.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

O povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za podaný opravný prostriedok vo výške 66 € súd rozhodol podľa § 2 ods. 4 veta druhá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný. Výška poplatku bola určená podľa položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.